

С Т А Н О В И Щ Е

за получаване на академичната длъжност **“Професор“**
Професионално направление 1.3. «Педагогика
на обучението по история (Дидактика на историята)»
За нуждите на Исторически факултет - СУ

От: проф. Желязко Д. Стоянов, д.ф.н.

Данни за конкурса:

Конкурсът за академичната длъжност «Професор» по професионално направление 1.3. «Педагогика на обучението по история (Дидактика на историята)» е обявен в ДВ. бр. 102 от 12.12.2014 г. за нуждите на Историческия факултет – СУ «Св. Климент Охридски». До обявения конкурс е допуснат един участник – доц. д-р Тодор Илиев Мишев. Конкурсът е обявен съобразно изискванията на ЗРАСРБ и на Правилника на СУ.

Данни за кандидата:

Доц. Т. Мишев е роден през 1962 г. През 1986 г. завършва специалност «История» във ВТУ «Св. Св. Кирил и Методий» От 1988 г. е избран за асистент в Историческия факултет на СУ. Защитава дисертация за получаване на образователната и научна степен «Доктор» през 1996 г. През 2006 г. е избран за Доцент по методика на обучението по история в катедра АПИД на същия факултет.

Описание на научните трудове:

Доц. Т. Мишев представя за участие в конкурса за «Професор» над 38 публикации, от които две са монографии, съставител е на два сборника и на над 30 студии и статии Както монографиите, така и повечето публикувани от него студии и статии, намират място в реномирани и специализирани научни

издания. Част от тях са научни доклади от участия във вътрешни и международни научни конференции и семинари.. Представените публикации са на високо научно равнище и отговарят на изискванията на научното направление, по което е обявен конкурсът за «Професор». Прави впечатление, че доц. Т. Мишев съумява да намери в своето досегашно творчество съществено място във възможните интерпретации върху разнообразни проблеми от дидактиката на историята, да им предлага адекватни решения с помощта на адекватни научни методи и други класически познавателни средства. Това го поставя в групата на водещите преподаватели по Дидактика на историята в България.

Научни приноси:

Монографията „Историята – дидактика, методика, краезнание” С., 2014, 427 стр.) първо, е изградена върху основата на най-утвърдените досегашни изследвания на доц. Т. Мишев върху проблемите на историческата дидактика, училищното и извънучилищното историческо образование, националната и регионалната история (историческото краезнание).

Второ, анализът на доц. Т. Мишев в областта на историческата методика е съсредоточен главно върху проблема за количеството на историческата фактография в учебното съдържание. Сравнителната характеристика на тези важни образователни проблеми се осъществява от него в две посоки – първата посока визира учебниците, които функционират успешно у нас в едно и също историческо време. Втората посока е свързана най-вече с опитите за сравнение на учебници по история в различни хронологични отрязъци – Възраждане, Ново време, Съвременна епоха. Авторът с основание поставя сериозен акцент върху понятийната система, използвана в обучението по история, което му създава благоприятна възможност да предлага подходящи методи за тяхното редуциране и по-леко усвояване от учениците.

Трето, той предлага сериозен анализ и върху различни проблеми на регионалната история главно чрез изследването на

конкретни обекти и личности – училища, ролята на отделни учители в обществения живот. Казаното се отнася и за раздела „Историческа география”, където авторът се занимава с проблема за присъствието и отсъствието на дадени географски обекти в учебниците по история от Възраждането до днес. За пръв път в българските учебно-методически изследвания доц. Т. Мишев осъществява успешен анализ върху ученическите знания по историческа география като част от кандидатстудентските теми по история.

Четвърто, ценни моменти в тази област се съдържат и в неговите „размишления” върху „Прогностичните функции на историята” както и за нейното място в структурата на историческата дидактика - (вж. например неговата статия „Хипотетична история – България като победителка през 1913 г.” (2014). Благодарение на този подход към миналото може да се установява от дидактическа гледна точка доколко студентите са способни да тълкуват и осмислят системата „минало-настояще-бъдеще”.

Монографията „Дидактика на историята (Минало и съвремие)”. С., 2015, включва част от курсът лекции на доц. Т. Мишев пред студентите от Историческия факултет. Авторът се интересува от няколко въпроса: първо, да се установява влиянието на политическата конюнктура върху учителите, учениците и учебниците по история. Второ, да се разкрива трансформацията на академичната история в медийната история, както и общественото им въздействие. Трето, да се покаже как историческото знание влияе върху местната власт при формирането на историческата памет при изграждането (или събарянето) на съответните паметници, при наименоване и преименуване на улици и училища. В този смисъл подкрепям неговите усилия да въвежда нови теми и проблеми от българското минало, които остават непознати или по друг описвани и интерпретирани събития и личности. Мисля че и този негов ползотворен подход към класическото съдържание на дидактиката на историята е една от най-важните причини за големия интерес на колегиума към изследванията на доц. Т. Мишев - забелязаните цитирания и позовавания върху негови трудове са над 90.

Преподавателска дейност:

Доц. Т. Мишев има годишна учебна натовареност над задължителната за преподавателите от СУ. През учебната 2013/2014 г. той води в различни специалности на ИФ няколко основни лекционни курса: «Дидактика на историята»; «Методика на обучението по история»; избираеми курсове с магистърски курсове по «Терминология и понятия в обучението по история»; «Историческата география в училищното историческо образование»; «История и общество». Толерантно-колегиалното му отношение към студентите във факултета го поставя в групата на предпочитаните и полезни за тяхното професионално и личностно развитие преподаватели.

Заклучение:

Като имам предвид, първо, че в научните публикации на доц. д-р Т. Мишев са поставени компетентно и се изследват комплексно и задълбочено сложни и актуални проблеми, свързани с дидактическите и методическите проблеми на историята, които отговарят на изискванията за професионалното направление 3.5. «Педагогика на обучението по история (Дидактика на историята)»;

Второ, че той използва евристично специализираните си знания и изследователски опит, благодарение на което реализира в своите изследвания и преподавателска дейност редица безспорни научни и научно-приложни приноси и сполуки,

приканвам членовете на Научното жури *ДА предложат на ФС да избере* доц. д-р Тодор Илиев Мишев на академичната длъжност «Професор» по професионално направление 1.3. «Педагогика на обучението по история (Дидактика на историята)» за нуждите на Исторически факултет - СУ

06 март 2013 г.

С о ф и я

Подпис: :

(проф. д.ф.н. Ж. Стоянов)